aĩ oculos ipſius qſi ſub vno ſolis radio:
collectus oĩs mundus adductus eſt ſicut
nũqꝫ exptus ſuz:ita nec cõnicere ſcio quo
ordine fieri poteſt vt nudus omnis ab ho
mine vno videatur. ⁋ Gregorius.

R Ixum tene petre ꝙ loquor quia
aĩe videñ creatorẽ anguſta ẽ oĩs
creatura. Quãlibz ⁊ eniz par ꝺ
luce creatoris aſpexerit: breue fit
ei omne quod creatum eſt: qꝛ ipſa luce vi-
ſionis intime mẽtis laxatur ſinus tñqꝫ ex-
pandit in deo vt ſuperior exiſtat mundo.
Fit vero ipſi⁹ vidẽtis aĩa ẽt ſuper ſemetip
ſam. Cũqꝫ ĩ dei lumine rapit ſup ſe in ite-
rioribus ampliat ⁊ cũ ſub ſe cõſpicit exal-
tata cõprehendit qꝫ breue ſit ꝙ cõprehen-
dere humiliata nõ poterat. Uir ergo q ĩ-
tueri globũ igneũ ãgelos quoqꝫ ad celos
redeuntes videbat hec ꝓculdubio cerne
re nõ niſi ĩ dei lumine poterat. Quid ita-
qꝫ mirũ ſi mũdum ante ſe collectũ vidit q
ſubleuatus in mẽtis lumine extra mũduz
fuit? Quod aũt collectus mũdus ãte ei⁹
oculos dicit nõ celũ ⁊ terra cõtracta ſunt
ſed videntis aĩus dilatat⁹ q in deo rapt⁹
videre ſine difficultate potuit oẽ qꝺ infra
deuz ẽ. In illa ergo luce que exterioribus
oculis fulſit lux interior in mẽte fuit q̃ vi
dẽtis aĩuz qꝛ ad ſupiora rapuit ei qꝫ angu
ſta eẽnt oĩa ĩferiora mõſtrauit. ⁋ Petr⁹.

Q Ideoꝛ mihi vtiliter nõ intellexiſ-
ſiſſe que dixeras qſi ex tarditate
mea tm̃ creuit expoſitio tua. Sꝫ
qꝛ hec liquide meis ſenſibus ĩfu
diſti: qſo vt ad narratiõis ordinẽ redeas.
⁋ Quẽadmodũ reglã mõachoꝝ oĩ p̃-
cipuã ſctitate ꝯſcripſit. ca. xxxvij. ⁋ Gre.

L Ibet petre adhuc de hoc vene-
rabili pꝛe multa narrare: ſꝫ q̃daz
eius ſtudioſe p̃tereo: qꝛ ad alio-
rũ geſta voluẽda feſtino. Hoc ãt
nolo te lateat ꝙ vir dei inter tot miracula
qbus ĩ mũdo claruit doctrine quoqꝫ ver-
bo nõ mediocriter fulſit. Nã ſcripſit mo-
nachorũ regulã diſcretiõe p̃cipuã ſermo
ne luculentam. Cuius ſiqs velit ſubtilius
mores vitãqꝫ cognoſcere põt in eadẽ iſti-
tutione regule oĩs magiſterij illius actus
inuenire qꝛ ſanct⁹ vir nullo mõ potuit ali
ter docere qꝫ vixit. ⁋ Quomodo mortis
ſue diem prenũciauit ⁊ preſentibus ⁊ ab-
ſentibus diſcipulis Ca. xxxviij.

No. verba di
gniſſima.

Quõ potue-
rit mũdũ cer-
nere vniuer-
ſum.

Studioſe mł
ta de illo pre-
terit.

Magna re-
gule commẽ-
datio.

E Odẽ vero anno quo de hac vita
erat exiturus: qbuſdã diſcipulis
ſecũ cõuerſantibus qbuſdã lõge
manentibus ſanctiſſimi ſui obit⁹
denũciauit diẽ: Preſentibus indicens vt
audita p ſilentiũ tegerẽt abſentibus indi
cans qꝺ vel quale ſignũ eis fieret qñ eius
aĩa de corpore exiret. Añ ſextũ ſui ꝓo exi
tus diẽ aperiri ſibi ſepulturã iubet. Qui
mox correptus febribus acri cepit ardore
fatigari. Cũqꝫ p dies ſingulos languor in
graueſceret: ſexto die portari ſe in oratori
um a diſcipulis fecit: ibiqꝫ exitũ ſuũ dñici
corporis ⁊ ſanguinis ꝑceptione muniuit
atqꝫ inter diſcipulorum manus imbecilla
mẽbra ſuſtẽtans erectis in celuz manibus
ſtetit ⁊ vltimũ ſpm̃ inter verba orationis
efflauit. Qua. ſ. die duob⁹ eiuſdẽ fratrib⁹
vni in cella cõmorãti: alteri aũt lõgius po
ſito reuelatio vnius atqꝫ ĩdiſſimilis viſio
nis apparuit. Uiderũt nãqꝫ qꝛ ſtrata pal-
lijs: atqꝫ ĩnumeris coruſca lãpadib⁹ via
recto oriẽtis tramite ab eius cella in celũ
vſqꝫ tendebat. Cui venerãdo habitu vir
deſup clarus adſiſtẽs cuius eẽt via qꝫ cer-
nerẽt īqſiuit. illi aũt ſe neſcire ꝓfeſſi ſunt.
Quibus ipſe ait: Hec ẽ via qua dilectus
dño celũ benedictus aſcẽndit. Tunc itaqꝫ
ſancti viri obitum ſicut pñtes diſcipuli
viderunt ita abſentes ex ſigno qꝺ eis p̃di
ctũ fuerat agnouerũt. Sepultus vero ẽ in
oratorio beati baptiſte ioannis qꝺ deſtru
cta ara apollinis ipſe cõſtruxit. Qui ⁊ ĩ eo
ſpecu ĩ quo pri⁹ ſublac⁹ habitauit nũc vſqꝫ
ſi petẽtiũ fides exigat: miraculiſ coruſcat.
⁋ Qualiter quedã veſana ⁊ mente capta
mulier ĩ ſpecu. s. bñdicti p noctẽ qeſcens
reſtituta ẽ mẽti integre. c. xxxix.

N Uper namqꝫ eſt res geſta quam
narro: qꝛ quedã mulier mẽte ca
pta dũ ſenſuz fundit⁹ pdidiſſet
p montes ⁊ valles ⁊ ſiluas ⁊ cã-
pos die noctuqꝫ vagabat: ibiqꝫ tñmõ qe-
ſcebat vbi hãc qeſcere laſſitudo cogiſſet.

Q Uadam vero die dum vaga ni-
mium erraret ad beati viri bene-
dicti patris ſpecũ deuenit: ibiqꝫ
neſciens ingreſſa manſit. Facto
antem mane: ita ſanato ſenſu egreſſa eſt.
ac ſi eam nunqꝫ inſania capitis vlla tenuiſ-
ſet. Que omni vite ſue tẽpore in eadẽ quã
acceperat ſanitate ꝑmanſit. ⁋ Petrus.

Digniſſimuz
tãti viri exitũ

Emiſſit ſpiri
tum ſanctiſſi
mum.

Uiſio ꝺ eius
trãſitu admi-
rabilis.

ſepelit corp⁹
ſanctiſſimuz.

Etiaz loca ha
bitatiõis illi⁹
clarent mira
culis.

SLUB Wir führen Wissen.
UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK ubl LEIPZIG
KLOSTERSTIFT ST. MARIENTHAL